

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMÀNA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico
y Extranjer, 2'50

ANTONI LÓPEZ, EDITOR

(Antiga casa I. López Bernagossi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ. NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

LA REVENTADA REGIONALISTA

QUELL número misteriós, enigmàtic que *La Publicidad* feia días venia entregant à la cavilositat del públic, se condensà dijous en un article de nostre bon amic, l'intrépit lluyador A. Lerroux, titulat «HISTÒRIA DE UNA INFAMIA», que ha es

clatat com una bomba.

Ab quin gust el reproduiríam integrament si sas llargues dimensions, s'acomodessin á las de aquest semanari. Pero després de tot no n'hi ha necessitat: ha tingut una divulgació extraordinaria: els lectors se l'han arrebatat de las mans: tot Barcelona, tot Catalunya l'coneix avuy; tot Espanya'n parlará, pera pronunciar el seu fallo inexorable contra la canalla regionalista, que volent aterratar al atleta de la República, ha cayut torpement en la propia trampa que li preparavan.

Se tracta de una intriga infame, ab la qual volian coronar la campanya de difamació que de temps venen sostinent contra'l digno diputat per Barcelona: buscaven probas convincentes, y ab l'afany d'obtenirlas compraván conciencias de sers miserables, y venals; fomentavan la publicació de periódichs que titulants republicans se dediquessin á sembrar la discordia en las nostras filas; contribuian per sota mà á la celebració de meetings anarquistas pera desviar á las classes obreras del moviment polítich; feyan, en una paraula, lo que no fa cap persona honrada qu'estimi la seva dignitat.

Advertit en Lerroux á temps pel digno obrer senyor Toronell, qual concurs havían solicitat aquells miserables, s'imposá de la trama que urdían, y cap reparo tingueren en proporcionals'hí unes cartas fingidas, ab las quals en Cambó y l'Agulló, directors de la intriga, se proposavan demostrar que'n Lerroux, pel bon èxit de sas ambicions políticas, havia forjat y portat á efecte determinadas huelgas. Las fingidas cartas, escritas ara, se retrotreyan á fetxas atrassadas, eran en certa manera burdas, pero ells, cegos per l'odi, las havían de prendre com á molt formals y molt serias; ab tot, avants de ferne entrega'l nostre bon amic adoptá tota mena de precaucions pera posarlos en ridícul demá que'n fessin us. Entre aquestas precaucions s'hi conta la de haverlas firmades davant dé notari y de haverles fetas testimoniari degudament.

El Sr. Toronell, seguitols la beta, celebrá ab en Cambó y altres individuos de la seva clica distintas entrevistas, donant compte d'ellas una per una al Sr. Lerroux, en una serie de cartas que revelan tota la inmensitat de la mala fe, la perfidia y la cobardia de aquella tayfa de miserables, tots els traballs indignes que portavan entre mans, totas las gestions que feyan, per obtenir en contra del Sr. Lerroux la cooperació de periódichs que's diuhen republicans, moventlos á publicar aquelles cartas, pera després ells reproduhiràs y armar el gran escàndol. No podent contar ab *La Voz del Pueblo*, que cambiá de títol y de propietari, y burlats per un tal Jordana, que ja ls havia donat una serie de sablassos, pensaren ab *El Radical* de València, y á tal efecte, segons relata en Toronell, en Cambó li digué qu'es tava en relacions ab en Ramón Sempau. El senyor Lerroux se resistéix á creure tanta maldat y l'inviata á sincerarse. Veurém com s'explica l'ex-escudier de D. Rodrigo.

A canvi de las cartas fingidas, rebé'l Sr. Toronell

Reunió electoral.—L'arenga de don Benet

—En fí, amichs meus, traballeu sense por y no us acoquineu, que si las cosas van mal dadas... jo us pagaré la caixa.

un bitllet de banch de 100 pessetas, al objecte de que pogués passar á Girona en busca de nous documents: rebé ademés una targeta, ab la direcció del Sr. Agulló (en Pol de *La Veu de Catalunya*), y una targeta de visita del mateix Sr. Agulló, ab el nom Joan Toradell escrit de son puny y lletra, la qual

targeta havia de servirli pera cobrar las cantitats convingudes com á preu de la entrega de las cartas. El bitllet de banch y las targetas foren entregades pel Sr. Toronell al Sr. Lerroux, constituhint preciosas probas de convicció, contra aquells infamadors de l'honor agena.

Ja en Cambó havia donat compte de la important troballa al governador de la província, y de aquí, sens dupte, aquella misteriosa visita que'l senyor González Rothwos li feu en son propi domicili, y de la qual ne parlaren alguns periódichs; ja'l mateix Sr. González Rothwos, prestant massa fe á

las artimanías regionalistas, havia revelat al Sr. Ardit que «sabía él, que los regionalistas tenían en su poder documentos comprometedores para Lerroux; ja, finalment, havia sortit cap a València un emissari del intrigant Cambó, pera interessar la publicació de les cartas fingides en *El Radical*. En aquestes circumstàncies, en Lerroux, adelantantse—com diu ell—al zarpazo de la fiera, y avants de permetre que la calumnia sortís del útero dels prostitutes calumniadores, va determinar ofegarla, convertintla en un ridícul abort.

Així ho ha fet ab la publicació de la *Historia de una infamia*. Els ha esqueixat la grua, en el precís moment en que s' disposavan a enlairarla; els l'ha fet a trossos y ls l'ha rebatuda per la cara. Valent y arrogant, ha donat probas ademés de ser un home llest seré, tensà y expert. Els ha vensut, presentantlos tals com son, sense camisa, davant de l'opinió miserables, calumniadores, mal intencionats, caus de totas las malas passions y lo pitjor de tot tontos y babiecas.

Clavats els deixa sobre una post com ratas pinyadas: no saben si encare barbotearán insults contra l'home que ha sabut cassarlos; pero si saben que aquí termina la seva trista y deplorable història; saben que de la post de la vergonya pública ja no l's desclava ningú, y que allí s'assecaran sent la rictus de tothom.

Y tant torpes han sigut, que no es fàcil que obtinguin ja may més ni tan sols la benèvolia y compasiva absolució de la gent de bé, constant adora dora del Deu Exit.

PEP BULLANGA

LAS PRÓXIMAS ELECCIONES MUNICIPALES

IV y últim

EN VIGILIAS DE LA BATALLA

STÉM en plé període electoral, en vigilias de la batalla. El govern que tant temps se pren per organizar tota mena de medis reprobats, aquesta vegada ha concedit als electors tan sols un terme de vint dies justos—el mínim que marca la ley—com a període electoral.

Durant aquests vint dies no s' pot suspender cap Ajuntament, ni s' pot nombrar cap empleat. Pero l' govern ja s' ha cuydat de ferho avants allá hont li ha convingut.

A Tarragona ha suspès al arcalde, una persona dignissima, que per la seva honradés acrisolada y la seva imparcialitat reconeguda, contava ab les únimes simpatias de aquella població.

Per lo que respecta a Barcelona, sense molestar a cap regidor, s' ha valgut del arcalde Boladeres per efectuar a última hora un canvi casi total de arcaedes de barri. Setanta vuit de un cop va nombrar-ne avants de partir a Zaragoza a ensenyar al rey esas monumentals patillas.

Y l'Sr. Boladeres blasoneava del seu respecte a la legalitat electoral!

No es necessari examinar els antecedents dels nous arcaedes de barri nombrats pel Sr. Boladeres: la major part d'ells tenen una historia trista, principalment en lo que s' refereix a la seva intervenció en anteriors eleccions, com a presidents de mesa. Precisament per això se l's ha designat, pera que procurin renovar, el pròxim dia 8 de novembre, sas hassanyas: els jochs de prestidigitació, la protecció a les rodas de tarugistes, y en últim extrem la fugida dels col·legis, pera confeccionar les actas amanystades.

Pero totes aquestes porquerías qu' eran avants la salsa ordinaria de las eleccions monárquicas, y que podian perpetrarse impunemente quan el cos electoral permaneixia adormit o indiferent, son avuy un joch molt perillós, y estém segurs que qui intenti renovarlos se'n arrenegarà.

Demostren queda que quan un poble s' empunya en l' energica defensa dels seus drets, no hi ha medi humà de burlarlo.

Y de això n'estém segurs: en las eleccions del 8 de novembre, l' poble de Barcelona y l' de Catalunya y l' d'Espanya entera, sabrà cumplir ab el seu deber, costi lo que costi. Colocat en una actitud defensiva; pero energica; las eleccions serán pacíficas, si l's qu' en elles intervenen per compte del govern respectan la llei y l' dret de cada ciutadà. En altre cas serán lo que han de ser.

Y tota la responsabilitat dels successos caurà sobre l' cap dels que l's hajen provocat.

*

El caràcter especial que va prenen la pròxima batalla, revela que las oligarquías monárquicas han arribat a adquirir la convicció de que s' hi van a jugar el tot per tot. Ab l' empenu rabiós, que demostren en guanyarlas, valentse de tots eis medis, tiran per terra aquella cómoda teoria de que las eleccions municipals no han de ser políticas, sino pura y exclusivament administratives.—*Otro perro con este hueso*—l's respondió l' opinió imparcial, veient que ab els seus actes desnaturalisan las seves paraulas.

No sols son políticas las pròximas eleccions, sino que son, sens disputa, las més políticas de totes quantas s' han efectuat en aquests últims temps. Ni las mateixas de Diputats a Corts ho son tant. Perque així com una minoria més o menos numerosa, si bé pot dificultar la gestió del govern, no pot alterar la composició del Congrés, la constitució de una serie de Ajuntaments republicans en un número dat de poblacions d' importància, implica l' existència de altres tants organismes, que ab tot desembaràs poden portar a l' administració y al govern dels pobles el sentit republicà, fent possible en certa manera la coexistència de una serie de Re-

pùblics dintre del actual régime, cada dia més débil y més impostent per contrarrestar la influència poderosa que han de anar exercint en l' opinió.

Cada Ajuntament republicà es un reducle formidable, que coopera al siti que l' poble espanyol té posat a la fortalea enemiga.

Així ho comprenden els sitiats y de aquí l's traballs subterrani que realisen per impedir la formació de tots aquests reduckles. Massa comprenen que de deixarlos formar no l's quedaria altre recurs que sucumbir.

**

Contra aquests traballs subterrani principalment hem d' estar previnguts.

Traidor será a la causa republicana qui en aquests critichs moments, en vigilias de una batalla decisiva, tracti d' encendre la discordia y de sembrar la divisió en las nostras filas.

El partit republicà únic, afortunadament, té avuy una organització sólida y poderosa, que li dona dret a constituirse en el núcleo més important pera lluirar ab èxit la próxima batalla. Qui aspira a guanyarla, ab ell s' ha de agrupar incondicionalment y sense exigències de cap mena.

Ja no parlém dels individuos que puguen alentar determinades aspiracions personals. Per legitimes que fosser resultarían sempre mesquines comparades ab la grandesa de la causa. Per altra part, la massa nutrida dels combatents ni comprén semblants pretensions ni estarà mai disposada a se cundiarlas.

Ens referim més aviat a las agrupacions més o menos numerosas que han tingut a bé conservar la vida propria, a mantenir una organització independent y fora de la órbita del partit republicà únic. Si tinguessim ja la República conquistada compen dreíam y respectaríam el seu empenyo de aspirar a la més numerosa representació possible dintre dels organismes republicans, á fi de conseguir l' adopció de les seves peculiares solucions.

Pero avuy no s' tracta de organizar la República sino de conquistarla. Avuy se tracta senzillament de lluir una batalla contra l' enemic comú, de destruir sas malas arts, de vence'l y arrollarlo en tota la línia, y no es la diferenciación, sino l' unitat perfecta d' acció la prenda més segura de la victòria.

***

Votem, donchs, tots, als candidats que indiquin las Juntas encarregades de designarlos. Apart de qu' emplearan—de això n'estém segurs—la major escrupulositat al fer la designació, no es ja qüestió de noms lo que deu interessarnos, sino la plena convicció de que al portarlos a las urnas, hi portem ab ellsei nostre amor y el nostre entusiasme inextingible per la causa de la República.

P. K.

La Casa del Poble a Barcelona

El partit republicà barceloní donarà demà diumenge una nova prova de la seva potència y farà una nova demonstració del seu entusiasme, ab motiu de las festas preparades pera la inauguració de las obras de la *Casa del Poble*.

Després de la celebració de un Congrés regional de societats republicanes constituidas a Catalunya, que haurà comensat ahir divendres y terminarà avuy dis santes, s' realisaràn els següents actes:

Diembre 25.—A dos quarts de deu del matí presa de possessió dels terrenos adquirits pera la Casa del Poble, que forman un solar de 65 mil pams quadrats, situat en el carrer de Aragó, entre l's de Montaner y Casanovas. Assistiran al acte els diputats extrangers Srs. Fourmont, Hubbard, Chauviere, el senador Delpech, tal vegada Magdalena Lima y un publicista suís. De Madrid haurán vingut els Srs. Salmerón, Morataya, Menéndez Pallarés, Melquides Alvarez, Morote, Castroví y Sawa y de Valencia l's Srs. Blasco Ibáñez y Gil Morte. Hi assistiran així mateix la major part dels diputats republicans de Catalunya.—Al finalizar l' acte una massa de 1,000 coristes, cantarà *La Marsellesa*.

De dotze a cinch de la tarde brenada popular en la montanya del Coll. Totas las associacions republicanes del Pla de Barcelona s' han adherit a la festa. En distints punts s' hi instalarán tendes de campanya ahont s' hi despaxxaran els numerosos articles de consum que s' han reunit per donatius voluntaris. Encare que no estiguin subjectes a preu, no per això s' entregaran gratuitament. Una comissió de senyoretas quedará encarregada de la recàudació. Està prohibida en absolut l' expediçió de aygurdents y licors. Assistiran al acte una banda de música y algunos coros.

A las deu de la nit una gran massa coral obsequiarà ab una serenata als representants estrangers que tindran el seu allotjament en el *Hôtel de Ambos Mundos* situat en la Ronda de Sant Pere. Serán cantadas las següents peses: *La Marsellesa*, *Gloria à Espanya* y *Els nets dels Almogavers*.

Dilluns 26.—A dos quarts de deu del vespre, en el Saló de la *Fraternidad Republicana* se celebrarà una solemne sessió, en la qual després de haver-se donat compte de las conclusiones adoptadas pel Congrés regional de societats republicanes, se farà públich el fallo del Jurat que ha entès en el Concurs y s' repartirán els premis als agraciats.

Tals son, en resum, las festes dispostas en celebració de un succès tan memorable, com el de la inauguració de las obras de la *Casa del Poble*, fruct de les brillants iniciatives de nostre bon amic A. Lerroux.

LA CAMPANA DE GRACIA s' hi adhereix ab tota l'ànima.

LA RENAIXEZA D' UN POBLE

L' esperit republicà del poble d' Igualada no havia mort; patia l' encospiment dels pobles anestesiats per l' egoisme y l' indiferència, y estavam segurs de que mes o menos tard el desveillaríam aquest formidable moviment de protesta que s' observa a tot Espanya contra el régime actual.

El mitin republicà celebrat el passat diumenge en aquest desgraciat país, la malvada propensió a imposar per medi de la forsa la tiranía clerical. En això totas las guerras civils promogudes per la teocracia s' han acabat per medis d' acomodaments y convenis. Els més humors van tancar-se a dins, y a lo millor rebrutan en forma de asquerosas grallades.

Es necessari, donchs, un sistema curatiu basat en una higiene regeneradora. Sols la República pot emplearlo. Y si l' mal s' indigna, s' emplea l' cauterí, y si l' cauterí no basta l' amputació.

torizada veu del Sr. Corominas, la fogosa eloquència del diputat Sr. Lletjet, la paraula sincera del diputat obrer Sr. Anglés, l' enèrgica oratoria del Sr. Juli, els perfòrums brillants del Sr. Lladó y Vallès y las entusiastas arengas dels valents propagandistes señors Llovera, Ferrando, Brú, Palma, Aguiló, Rocabruna y el veterano Ardit. L' *intim amic* nostre Serra y Constansó explicà completament l' ausència en la festa del infatigable Lerroux, qui no pogué assistir-hi per les raons convincentes que de paraula havia donat aquell demà mateix a sa arribada de Madrid al propi amic Serra que l' esperava a Barcelona.

Al banquete celebrat al Saió Oranías hi assistiren un centenar de comensals, y no cal dir si en vista del èxit de la festa, foren entusiastas y encoratjadors els brindis. Mentre estaven sopant els observari un coro ab una brillant serenata.

El diputat Sr. Anglés anà després del sopar a la Unió Obrera a donar una conferència que resultà notabilíssima. Tractà de las cooperatives de consum y producció, materia que coneix a fondo, y al llençatge convencedor y sencilla eloquència els probà la ventajeta del cooperativisme, demostrantlos qu' es el camí mes segur pera comensar de una manera verdaderament práctica la emancipació de la classe treballadora. Durant la conferència fou diferents vegades aplaudit y al acabar durà llarga estona la ovació que se li va fer.

Prengueren també part en la vetllada en Serra y el Sr. Palma, pronunciant aquest últim un discurs ben notable.

Durant tot el dia se notà a Igualada un moviment extraordinari. A l' arribada de cada tren en que venien oradors, eran a milers las personas que acudíen a rebre'l s i els accompanyaven a la fonda als acorts de *La Marsellesa*. Per facilitar l' assistència al mitin, el Central Català tingué necessitat de posar un tren extraordinari y totas las vías de comunicació que portan a Igualada estigueren convertides durant tot el dia en una romeria continua.

A las estacions de Piera y Capellades hi havia el pas del tren tot el poble ab música pera saludar als oradors a son pas, y a totas las demés estacions s' hi veyà numerosa gentada que aplaudia ab entusiasme.

El partit republicà d' Igualada ha recobrat ab tan importantissim acte de propaganda son antic ardiment, y s' disposa a lluytar en las vinents eleccions municipals, preparants ademés pera totas las lluitas que puguen venir, siguin de la mena que vulguin, pera la defensa de las llibertats y de la República.

JEPH DE JESPUS

REYEM comptes.

Las Corts varen fixar en 80 mil homes las forces del exèrcit permanent.

El servey permanent dura tres anys. Així, donchs, el tros de 80,000 es 26,666 y 66 centésimes. Diguem 27 mil, per ser número rodó.

De 27 mil no hauríen de passar els homes del actual contingent, destinats a cubrir baixas. (Perque, donchs, se'n cridan 60 mil? Y s' cridan per capítxo del govern y sense intervenció de las Corts, com se'n hauran pogut cridar 100 mil y un milí, si un milí n' existís. Y es que no s' busca tant els homes, com las redencions.

Senyors diputats republicans: aquí tenen un tema magnific que demostrar l' inènica exploració que l's governs de la monarquia están exercint contra l' país.

—Va dir en Maura:

—La revolució s' ha de fer desde dalt: de altra manera l' poble la farà desde baix.

Està vist y demostrat que desde dalt no s' ha fet ni pot ferse.

Ergo... todo se andrà.

Parla en Salmerón, l' apóstol de la democracia, y *El Radical* de Almeria que va recullir els seus inspirats conceptes, els transcriu ab las següents textuals paraules:

«Deben ustedes—deya D. Nicolau a sos amichs y co-religionaris—recorrer la província, llevando hasta sus confins la voz de la rebeldia contra las sinrazones caciques. Tienen ustedes un periódico diario que por la hermosa independència en que se desenvuelve, debe ser el pavor dels maleantes que mandan y dirigen, llegando en ocasions de obligadas justícies hasta decir a un governador sin escrúpulos: «Desde ejercer contra usted la acció popular, hasta romper la cabeza, a todo estatus dispuestos los republicans para restablecer la razó, hollada y escarzada.»

Es lícito y humano matar a los caciques—terminaba con uno de sus párrafos magistrals.

—A tiros—dijo no se quien.

—No a tiros, repuso D. Nicolás, que eso seria muerte propia de humanos. A pals, que es la muerte que quadra a los reptiles.

Els fets de Bilbao demostraren que alenta encare en aquest desgraciat país, la malvada propensió a imposar per medi de la forsa la tiranía clerical. En això totas las guerras civils promogudes per la teocracia s' han acabat per medis d' acomodaments y convenis. Els més humors van tancar-se a dins, y a lo millor rebrutan en forma de asquerosas grallades.

Es necessari, donchs, un sistema curatiu basat en una higiene regeneradora. Sols la República pot emplearlo. Y si l' mal s' indigna, s' emplea l' cauterí, y si l' cauterí no basta l' amputació.

Un, al llegar certas cosas, se queda blau. Com per exemple la següent:

«Pablo Iglesias ha estado en el ministerio de la Gobernación, manifestando al ministro que los socialistas no irán a la lucha electoral, y que si alguno fuere, será expulsado, ó cosa así, del partido.»

Y PROU PER AVUY

L Diluvio dona per terminada una qüestió, qu' en certa manera, y per lo que respecta á dit periódich, ni tant sols havia tingut principi per part de LA CAMPANA DE GRACIA. Per res es necessari el puente de plata que 'ns regala. Ni som enemichs, ni hem hagut de fugir. Que consti.

La situació del Diluvio y la nostra están avuy perfectament fixadas. Ell podrá fer lo que tinga per convenient, disposant com millor li sembli de aquell reconet, de que sols per incidencia pararem, sense altre propòsit que sentar un fet de tota evidència, y del qual en més de una ocasió n' han hagut de pendre nota 'ls nostres corregionalis.

Nosaltres, en canvi, no alterarem la norma que 'ns hem imposat, avuy, de sacrificiarlo tot, inclús l' amor propi, a les conveniencies polítiques y patriòtiques del gran moviment republicà que s' ha iniciat á Espanya. S' entén, avuy, qu' un altre dia serà un altre dia. Y todo se andrà, si El Diluvio s' hi empenya, y la vara no se rompe.

Y ara aném, per última vegada, al ja famós Ràmon Semper, qui, à copia d' etgegar piulas y cartellines per tots indrets, més que un sér racional, comensa á semblar un moro de foch, joguina dels que l'enencen y l'disparan.

Ja deixárem consignat la setmana passada que las insolencias y las bravatas, segona de qui venen, no 'ns alteran lo més mínim, y ara afegiré, que lluny de alterarnos ens divertixen.

Pero quan entre 'ls ditteries y las grosserías, las tergiversacions dels fets y las reticencies més ó menys malicioses se verteixen afirmacions claras y concretas, que afectan á la nostra honra, ja no podem ser tan tolerants, y hem de acudir forzosament al únic terreno ahont se ventilan aquestas qüestions en demanda de una justa reparació.

Així es lo que férem, reclamant la intervenció dels Tribunals de justicia, ab l' idea principalment de proporcionar al nostre ofensor medi de reconeixers autor de aquella imputació calumiosa, y de aduir á son degut temps las probas que tingües á be produhir pera sostenerla, cas de que no haguis preferit retractarse, reconeixent que havia comès una lleugeresa.

Citat á judici de conciliació, que devia celebrarse dimars á las deu del matí, eran ja las onze, y l' valent ex-escuder de D. Rodrigo no s' havia deixat veure encare.

No es lo mateix bravatejar desde las columnas de un periódich, que comparéixer davant de un tribunal, á declarar briosament y sense subterfugis:

Sí, senyor, jo he escrit així, y ho sostinch y estich dispositiu á probarlo.

*Cert que ha alegat haver rebut la citació á la matinada del dia 20, sols algunes horas avants de las 10 del matí en que l' acte havia de realisar-se. No es nostra la culpa si retira tart, atrafegat com tal vegada estaría aquella dia en las conferencies ab el Sr. Cambó de que s' encupa 'l Sr. Lerroux en son notable article *Historia de una infamia*. De totas maneras, temps li quedava pera presentar-se á formular un terminant *J' accuse*.*

*No va venir, y sobre aquest punt ja no es la justicia històrica, segons ell *sugeta á infinitos errores*, sino la justicia popular, constituida per l' opinió de las personas dignas y formals, la que ha de apreciar la seva conducta y aplicarli l' calificatiu á que s' ha fet acreedor ab la seva *gallardia*.*

Per la nostra part seguiré els consells que 'ns dicti la reflexió y la dignitat ofesa.

P DEL O.

OBERTURA DE LAS CORTS

DISCURS DEL PRESIDENT DEL CONGRÉS

Sona una salva d' aplausos y, inclinants tres vegadas, axisx para don Francisco ab veu armoniosa y clara:

—Senyors: No sé com pintar lo que passa en la meva ànima al véurem en aquest lech, hont s' hi han assentat l' Ayala, en Rivero, en Ruiz Zorrilla y altres glòries de la patria tan bons oradors com ells y com ells grans sense trampa.

Al donarme l' vostre vot, ¿qué hi heu vist en mi? ¿La gracia?

¿La eloquència? ¿El bon sentit?

¿L' habilitat en fer frasses?

¿La energia?... No, senyors:

hi heu vist no més la constància.

En efecte: entre 'ls politichs que han fet el ditx de l' Espanya, cap ha sigut tant constant

com jo en no pararme en barras, sempre al detras del poder,

sempre ab la cullera en l' ayre y sempre del pressupost

dant voltas á l' arca santa.

No: d' historias com la meva tan graciosas, tan variadas, tan ricas en equilibris,

al món no se'n veuen gayres.

Jo hi sigut amich d' Prim, jo hi escrit ab fum d' estampa

aquest celebre lletreiro qu' en lettres de mitja cana deya: *Cayó para siempre la... etcétera*. Jo hi fet vaca ab el general Serrano y ab el saleros Posada;

jo hi servit al duch d' Aosta;

jo hi arribat á allistar-me en las més rojas y activas

sectas revolucionaries;

jo hi disfrutat del poder

lo mateix ab el vell Cánovas

que ab el gall de la Passió;

jo, en fi, per acabar l' suca,

hi sigut tot lo que un home

que no s' encapari mass

pot arribar á sé en pochs anys.

en aquesta hermosa Espanya. Premi, donchs, d' una existència á fé l' beneyt consagrada, quin més just y natural que l' que arra de darmes acaba s' aquest divertit Congrés, fidel mirall de la patria y digne representant de las classes ilustradas?

—Gracias, diputats amichs! Ja us juro jo que al nombrarme no heu comés cap disbarat ni heu fet cap etzogallada. Posat jo en la presidència, no es fàcil que 'ls mals d' Espanya se curin ni molt ni poc, ni que la tremenda onada que un dia 'ns ha de trigar deturi la seva marxa; pero al menos sabeu tots que aquí tindreu cada tarda una miqueta de *juega*, amenisada ab la salsa dels meus qüents y 'ls meus xistes y las meves pallassades.

Ho repeteixo, senyors; mil y mil vegadas gracies. Comensem serenament la nostra infructuosa tasca, y procurém entre tots que al final de la jornada la gent seria pugui dir: —«Res se poden tirar en cara.» Han sigut tal para qual: la presidència, una màquina de xascarrillos y anècdotes; la majoria, una cálida de bromistes, bons no més per dir si y no y fer bacaynas. —

Calla 'l flamant president, y apenas la boca tanca, amichs fidels, enemichs, silvelistas, biskuitarras, mestissos, independents, gent de la esquerda dinàstica, fins els porters, fins els banchs, fins els quadros de la sala, al veure tanta frescura, deixan anà una riallada que se sent desde 'l Ferrol hasta la plassa del Angel.

O. GUMÀ

NO HI HA POR

Fés la consigna dels amichs del Gobern: «No hi ha por,»

Els republicans juran y perjurian que guanyaran las próximas eleccions municipals, pero de las amenassas republicanas poch cas ha de fersen. «No hi ha por.»

A pesar dels seus juraments y á pesar de las seves bravatas, no les guanyaran. En García Alix ho ha dit y quan ell ho diu... senyal que no sab lo que 's pesca.

Es delicios el tal senyor García... «No hi ha por.» Sentintli ab tanta freqüència pronunciar aquesta frase, se'n figura veure en ell una criatura de pochs anys que, al pujar ó baixar l' escala, canta desaforadament per ferse passar la por que li sega las camas y no li permet donar un pas.

—En qu' s' funda el Gobern per no tenir por y atrevir-se á fer sobre la derrota dels republicans uns vaticinis tan agradables per ell?

En las divisións que—segón els elements ministerials—han apareixut en las filas republicanas.

A Madrid—dihen—no s' entenen. A Barcelona tamponch. A Valencia menys... A Zaragoza s' entenfan una mica; pero després de la visita del rey, qu' ha sigut rebut al·li en *palmitas*, qui s' atrevirà en la capital aragonesa á parlar de republicans?

—Bonica teoria! El Gobern procedeix en aixó com aquell pagès que un dia compareix tot content á casa y deya á la seva dona:

—¿Qué no ho sabs? Ja no 'ns podém morir.

—Pero qué?

—Perque l' enterrador se'n ha anat del poble y ara no 'n tenim. No havent'hí qui 'ns enterri, ¿com vols que ningú 's mori?

Lo pitjor es que, en mitj de tot, molt més lluny de la realitat està 'l Gobern que 'l pagés: al fi y al cap en el poble l' enterrador en efecte se'n havia anat, y aquí, desgraciadament per en Villaverde, no se'n ha anat ningú. Vol dir que ni las divisións entre 'ls verdaders republicans son certas, per més que 'ls amichs de la situació s' empenyin en propalarlo, ni es probable que á Zaragoza, ni á Barcelona, ni á Valencia, ni á Madrid quedí derrotada la nostra candidatura.

—Qui la derrotará? ¡Els electors que, penosament y pidolant de porta en porta, va recollint el Gobern? ¡Que no saben els senyors de la Cort que 'ls cent ó 'ls mil ó 'ls dos mil vots que aquí y allá po-

den arreplegar no significan ni pesan res davant de la restallera de milers d' electors que 'ls republicans abocarán als comicis?

—Pero aneu al Gobern ab filosofias. Ha dit que no hi ha por, y encare que 'n tingui... no vol tenirne.

Apart de que, considerancho desapassionadament, encare que 'l senyor Villaverde perdi las eleccions á Barcelona, á Madrid, á Zaragoza, á Valencia, —que les perdrà—mentres les guanyi á Vilatorta, á Vilabasta, y á altres deu mil vilas que per aquest istil hi ha á Espanya, ¿qué' n' ha de fer ell de tot lo demés?

Diran que l' efecte moral... [El cas que 'n fan dels efectes morals els governants que avuy dia s' usan!]

La qüestió per ell es poguer dir: —Cert que á las capitals populoses cent mil electors republicans han tingut la desfataxatés de plantar cara; pero hi ha que tenir present qu' en las poblacions se cundarias un milió de vots, resignats y sumisos, se m' han posat incondicionalment al costat... De cent mil á un milí, aneu contant: nou cents mil de ventatxa á favor meu... Decididament *no hi ha por.*

—No hi ha por, pero á Barcelona la gent del ordre celebra reunions diaries, en las quals no's fa més que lamentar la soletat en que 'ls quatre gats qu' encare 's titular conservadors van quedantse.

—No hi ha por, pero á Valencia tots els elements jesuítichs s' uneixen pera combatre, sense reparar en la calitat de las armas, la candidatura republicana.

—No hi ha por, pero á Zaragoza l' arcald monárquich, obeyint ordres superiors, dirigeix al poble alocucions planyideras y ensucradas, recordantli la visita que acaba de rebre y 'l feo que pel Gobern representaria una derrota electoral després de tants vivas y tant entusiasme.

—No hi ha por, pero á Madrid, centro de la monarquia, las autoritats estan amenassant als empleats poch menos que pistola en mà, exigintos terminant el vot á favor dels candidats ministerials baix pena de perdre l' escudella... ó 'ls garbanzos, com allí soien dir.

—Veritat que efectivament *no hi ha por?*

Per xó, donada la resistent epidèrmis que adora al Sr. García Alix y la impossibilitat ab que reb els majors fracassos, no fora res d' extrany que quan ja no pogues portar més enllà el dissimulo y la comedia del *no hi ha por*, digues:

—Bueno, sí, perdréns las eleccions, pero ay qué? No será més que una prova de la sinceritat ab que 'l Gobern practica 'l sufragio.

Y si massa l' apuran, fins serà capás d' anyadir:

—Tractantse d' eleccions de caràcter puramente administratiu, ens es indiferent p' perdrelas ó guanyarlas. Cada localitat sab lo que li convé.—

—Y sobre tot, lo qu' ell pensarà, sense dirlo:

—¿Que com á electors ens derrotan? [Tant se vall Mentre com á contribuents al fi del trimestre vinguin á pagar la contribució!...]

FANTÁSTICH

N' detail de l' estancia del rey á Zaragoza:

—Després de comer con el obispo salió al balcón abrigado por un capote, para presenciar los fueros en la ribera del Ebro. Ha oido el coro de repatriados y la jota. Està entusiasmado.

—El verdader coro de repatriats es el que ja fa molt temps que venen cantant els que reclamen els alcances! Y 'l gobern no sola no s' entusiasma, sino que ni menos se 'ls escucha.

Dona compte un periódich de Madrid de una conferencia celebrada entre en Silvela y en Romero Robledo, afegint que aquesta ha sigut cordialíssima.

—Y tant com avants s' odiavan!... Sembla impossible.

—Y obstant no ho es. Se tracta de dos morts. Y 'ls morts ja no's barallan.

—Que 's fassa lo que s' ha de fer: que les entierren junts.

L' actitud de 'n Maura:

—Parlant l' altre dia ab en Villaverde, li va dir:

—Jo, senyor meu, represento en política una forma propria y en nom d' ella vaig pactar ab en Silvela. Com aliats varem entrar en el poder, y junts varem sortirne. De manera que avuy estic en la mateixa situació que tenia avants de pactar ab D. Paco.

Al parlar així me fa l' efecte de una viuda. El reincidir en el matrimoni pot dependir de que 'l

LA CARICATURA AL EXTRANGER

Las grans maniobras de la República francesa durant la visita de la Monarquía

—Veyeu com se fa?

—Un... dos... tres!... ¡Marl...

(De *L' Asino*, de Roma.)

nuvi que la pretengui li sigui simpàtic, y s' ha de tenir en compte ademés la qüestió dels interessos.

En Maura sab de contar.

En Silvela, al retirarse de la política, va anunciar que 's dedicaría a escriure un' obra titulada *La ética en España*.

Pero avants de posar má á la ploma, acaba de acceptar el càrrec de Director de l' empresa dels Ferrocarrils del Mitj-dia, dotada ab 12 mil duros annals de sou.

Els favors que 's poden fer á las empresas

En Lerroux y la Casa del Poble

—Republicana Barcelona, aquí serà à casa teva.

EPIGRAMAS

Ves si serà descarada
la víuda de 'n Pau Barrentos!
Perque li dech una anyada
de lloguer está enfadada
com un cabó... de sargentos.
Y com tinch un xich de terra..
á l'Habana, m'arma guerra
dihentme que no soch pobré,
y per totas bandas xerra...
que se'm vol tirar á sobre.

—Has vist la casa de 'n Tisós
qu'ara acaba d'estrenarla?
—Sí, noy; consta de cinc pisos
y dona gust el mirarla.
—Que era inglesa ell me va dir.
—Y el xicot no 't va enganyá.
—¿No té cinc pisos...?

—Oh, sí!...
Pro encare l'ha de pagá!

—Veus á aquell home que passa
tan alt y gros?
—Sí que 'l veig!
—¿No endavinas lo que pesa?...
—Tres quintars?
—No; algo mes.
Pesa tretze arrobas... grassas.
—Ja es pesar!
—Home, ja ho crech!
Y... mira 'l que son las cosas...
¡Donchs encare no fa 'l pes!

—Te'n passa alguna, Feliu?
Veig qu'estás tot capificat...
—Sí, noy; m'han tret un motiu
d'emigrar, y estic cremat.
—Donchs, segons dius, Feliuet,
te l han posat... y no tret...

ANDRESITO

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NUMERO

- XARADA.—Ma-ta-ró.
- ANAGRAMA.—Basca—Cabàs.
- TRENCA-CLOSCAS.—Lo Nuvi—Joseph Feliu y Codina
- LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Gerónima.
- GEROGLÍFICH.—Per suadas al estiu.

Han endavinat totes ó part de les solucions del número anterior els caballers: Tres petits estudiants, Doctor Pinel-li, Pissarra.

ENDEVINALLES

XARADA

Es hu invertit
metall precios
que al home lleig
fa ser hermos.
El dos girat
es un arreu
que á molt que pescan
els hi veureu.
Y es el Total
una ciutat
que omplí de gloria
la antigüetat.

T. RUSCA

TRENCA-CLOSCAS

MARÍA T. NELO

Formar ab aquestes lletres combinades lo nom d' una sarsuela.

UN HÉROE

ANAGRAMA

Es necessita ser tot,
deya cridant en Climent
al noy gran de can Pasqual;
si no sens aquests tot
que fa sens cap mirament
el tot d' ase d' en Marsal.

SISKET D. PAILA
ROMBO

1.ª ratlla: consonant.—2.ª: part de la persona.—3.ª:
animal.—4.ª: nom de home.—5.ª: distintiu de societat.
—6.ª: fiera.—7.ª: consonant.

UN LANCERO
GEROGLÍFICH COMPRIMIT

CAN

QUIMET PUJOL

CORRESPONDENCIA

Caballers: J. Olivé B., L'avi Xena, A. de M. S., Anjelajuan, J. G. Salas y C., N. Girabau, Un ferrater, M. de Forés, B. Pi, Pio Fluvia, A. Vittala, J. Alvarez, Cerrilla, S. Terrats, Un heroe, G. T., Un petit ganxet y M. Molinos: Desgraciats.

Caballers: F. Joonet, E. Doménech, A. Cararach, Suillaf y Ernesto de V.: Perfectament.

Caballers: Albertet de Vilafraanca, Jaume Centellas, B. Costa, Ingles, F. Virgili R., B. S. Paraygué, Joan Catau, Miquel Planas, M. C. d'A., Noy de la Estació y Rampsels: Rebut lo destinat als morts. No fa per la diada.

Caballers: J. Moret de Gracia, F. C. P., T. Rusca, Andresito, Kalaversa, Mero S. y Noy de la Pega: Anirà lo que hi cípiga.

Caballer: Margot: Son incorrectas.—Lleonet: Igualment.—Ferran Samarra: La nostra bondat no arriba á tant.—R. de F.: Veurém si s'aprofita algo.—Ildefons Fericle: Arreglat el final potser aprofitaria.—Pissarra: No 'ns xoca prou.—T. Rusca: Va alguna cosa.—F. Camamilla: Una cosa ó altre podrà ser que sí.—F. Muntané: Val més això que res.—Enrich Bargués: Lo mateix li dibem.—Ramón Arias: Ha fet vuit días tart. Y això pel periódich es massa llorch.—Joanet de Gracia: Son bastant ben construïdes.—C. M.: No pot anar ni ab carro.—C. Garriga V.: Es espantosamente dolent.—F. Rodon: No, senyor, no cuela.—Baldomero Bonet: No van malament.—Emili R. Planas: Hi ha molta cosa aprofitable.—Joaquim Montserrat: No li assegurém.—Le Rú: Potser vaji poch ó molt.—A. Ribas Ll.: No ha estat gayre de llet.—S. Xuriach Català: La paràbola no es letja. Llàstima que no estiguí tan ben dits com pensada.—Jacint Baldrich: Un dels qüentos pot ben anar.—J. Solsona y C.: Es massa grave tot això. Fa plorar.—P. Vallespinós y Cassas: L'assumpto es molt trivial.—Francisco Llenas: Gracias per l'envío.—Antolí B. Ribot: No gayres epigramas.—A. C. y T.: Perdoni, però es tan poch intencionat!—J. Costa Pomés: Tantas mercés per tot. La carta queda enlayre, en tant no constin datos precisos de algúun fet nou.—Eudalt Sala: Hi farém els possibles.—N. F. F.: No està massa bé.—G. Peroco & Ràs: Es bastant espontànea.

Impremta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olm, número 8

Tinta Ch. Lorilleux y C.

Dissapte que vé, 31 d' Octubre — Número extraordinari de
LA CAMPANA DE GRACIA
DEDICAT ALS MORTS, ALS VIUS Y ALTRES ASSUMPTOS
8 pàginas d' actualitat * 10 céntims